Навички читання мовчки

1. Прочитай текст.

Кмітливий горобець

Взимку і птахи, і звірі — всі ближче до житла людини туляться. Бо важко в цю пору прогодуватись у голому лісі, у білому від снігу полі.

Покинув ліс і горобець-сірячок, теж до людей подався.

Зразу за лісом вулиця починалась. Ошатні будиночки вряд стоять за невисокою дерев'яною огорожею. Бачить горобець: з одного вікна палиця стримить, з кінця її нитка звисає, на ній — вузлик, якась їжа в марлю загорнута. І, звичайно, синиці вже тут клопочуться.

Сів горобець поряд на дереві, міркує: як би й собі підживитись? Добре синицям, їм, бач, яка шана: кормушки розвішують, підгодовують,— їжте, любі синички, на здоров'я! А для горобців ніхто й пальцем не ворухне. Мовляв, хай самі себе обслуговують.

Ось одна синиця до вузлика підлетіла, почепилась. Нитка то закручується, то розкручується. А синиця й не зважає, довбає собі той вузлик та й годі. Смачно!

Під'їла трохи, відлетіла, на гілку сіла. Одразу друга синиця почепилася за білий вузлик. Теж гойдається, як акробат, униз головою висить, дзьобає. А потім синиці знову помінялися місцями: перша снідає, друга на гілці дзьоб чистить, чепуриться, своєї черги до вузлика чекає.

Дивився, дивився на синиць горобець, а в самого кишки аж співають,— так їсти хочеться. Ну хоч би тобі яку ріску зранку перехопив! Анічого.

Не витримав бідолаха, стриб з дерева — і до нитки. Крутиться перед ним та нитка, не поступається йому синиця місцем на вузлику. І друга прилетіла, теж заважає, метушиться. Потріпотів крильцями горобець, потріпотів і знов на гілку ялиці. Сів, зажурився.

Коли раптом під деревом собака як гавкне! Полохливі синички пурх — і нема, злякалися. А горобець оглядівся,— що йому той собака, коли їсти хочеться, аж в очах темніє,— і до вузлика першим підлетів.

Ох і смачно ж у таку холоднечу проковтнути шматочок сиру! Та де там! Не встиг як слід і поласувати, аж тут знову синиці. І такі нахабні,— лети, мовляв, собі геть, це наше!

Прогнали горобця-сіромаху. Сів на гілці, щось собі міркує, голівкою нетерпляче крутить. Тоді як цвірінькне зненацька, як пурхне! А синиць наче вітром здмухнуло, розлетілися в різні боки. Та сам горобець недалеко відлетів. Бачить, нема синичок — він мерщій до кормушки-гойдалки. Їсть, поспішає, поки наполохані синиці не повернулись.

Ось так і піддурив подружок-синичок голодний горобець.

Тепер і мороз не страшний. Підживився трохи.

Олег Буцень

LIVEWORKSHEETS

2. Обери і познач правильну відповідь.

Чому звірі та птахи взимку туляться до житла людей?

дуже холодно

важко прогодуватися в голому лісі

люди підгодовують птахів та звірів

Чому зажурився горобчик?

боявся собаки

сумував за товаришами

не міг підступитися до кормушки-гойдалки

Завдяки чому горобчикові вдалося підживитися?

завдяки спритності

завдяки працьовитості

завдяки кмітливості

3. Поясни значення виразу «Ніхто й пальцем не ворухне».

4. Поміркуй і запиши, чому твір Олега Буценя «Кмітливий горобець» має таку назву.

5. Запропонуй свій заголовок до цього твору.

LIVEWORKSHEETS